

Cyklus: Skúsenosť spasenia

Vitalij Olijnik

2. časť: Starodávna láska

Vitajte na druhej téme v Centre duchovného vzdelávania. V tomto cykle si kladieme za cieľ: získať skúsenosť spasenia. Cyklus má názov: Skúsenosť spasenia. To je náš cieľ počas večerov znovuzrodenia. Dnešná časť sa volá „Starodávna láska“.

Ako by ste zadefinovali, čo je to „láska“? Akú definíciu by ste našli pre toto obsiahle slovo? Pamätám sa, keď som bol ešte „puberták“, v tom čase som s veľkým záujmom pozeral na papieriky, ktoré boli vložené do „západných“ žuvačiek. A vtedy bola jedna populárna séria papierikov v žuvačkách, ktorá sa volala "LOVE IS ..." („láska je ...“). A v tejto sérii boli veľmi zaujímavé, a občas veľmi hlboké, definície lásky.

Podme sa pozrieť na niektoré z nich: „Love is knowing he will never let you down“. Doslovný preklad znie: „Láska je vedieť, že ťa nikdy neopustia“. Na papieriku je nakreslený človečik, ktorý prenáša svoju milovanú cez rieku. Ona sa neocitne vo vode, nenamočí sa. A v angličtine toto jazykové vyjadrenie „let somebody down“ označuje lásku, ktorá nikdy nikoho nepodvedie. Láska nikdy nepodvedie.

Pozrieme si ešte jednu definíciu: „Love is giving her tired feet a massage“. Láska je masáž pre jej unavené nohy. To je prekrásna definícia.

Podme sa pozrieť ešte na jednu: „Love is an overflow of emotions“. Láska je záplava emócií. Napríklad: ona niečo číta a slzy jej tečú prúdom od citového dojatia.

Ešte jedna definícia: „Love is someone waking you at 4:00 AM“. Na papieriku sú zobrazení otec a mama s veľkými očami a s rozstrapatenými vlasmi, pretože ich dieťaťko, ktoré sa len teraz naučilo loziť po štvornožky, ich budí o štvrtej ráno a to, ako oni reagujú, je prejavom lásky.

Čo je to láska? O čom sa hovorí, keď vyslovíme termín „starodávna láska“? Aká je tá prvotná, ničím neskalená, ktorá nemá žiadne pokrivenia, ani žiadne škrabance? Aká je láska, ktorá existovala od samého začiatku? Aká je starodávna láska?

Pozývam vás otvoriť Sväté písmo - 1. list Jána 4, verše 8 a 16: „*8 Kto nemiluje, nepoznal Boha, lebo Boh je Láska.*“ Sväté Písmo hovorí: Boh je láska.

A ďalej, v 16. verši čítame: „*16 A my sme poznali lásku, ktorú má Boh k nám, a uverili sme v ňu. Boh je Láska a kto ostáva v láske, prebýva v Bohu a Boh prebýva v ňom.*“

Keď Sväté Písmo popisuje Božiu podstatu a keď hovorí o tom, kto je Boh, hovorí: Boh je láska. Boh je láska - to je definícia toho, čo Boh predstavuje.

Chcem, aby ste si všimli, že Biblia nehovorí: „u Boha je láska“ alebo „Boh miluje“. To by bol opis vzťahu Boha k stvorenstvu. Nie. Biblia nám hovorí o tom, že Boh je sám o sebe láska. On je láska! Teda inými slovami, keď sa pozeráme na Boha, máme vidieť lásku, aj vtedy, keď vedľa nikto nie je. On je sám o sebe láska. Ako je to možné?

Podme sa pozrieť na definície lásky - čo je to láska. Filozofický slovník hovorí, že láska v širokom zmysle slova je: „vzťah (túžba, snaha) jedného k druhému“.

Ilustrovaný encyklopedický slovník hovorí, že láska je „intímny a hlboký cit vo vzťahujúci sa k inej osobe.“

Nový slovník ruského jazyka dáva nasledujúcu definíciu lásky. Láska je „pocit hlbkej pripútanosti, oddanosti k niekomu.“

Encyklopedický slovník Brockhousa a Efrona potvrdzuje, že láska je „duševná náklonnosť jednej reálnej bytosti ku druhej.“

Vo všetkých definíciách v týchto slovníkoch je jeden spoločný menovateľ lásky, jeden spoločný element. Aký je to? Zameranie na iného človeka.

V Biblii sa to opisuje takto v 1. liste Korinským 13,4-5: „4 Láska zhovieva, je dobrotivá; láska nezávidí; láska sa nechľúbi, nenadáva sa, 5 nechová sa neslušne, nehľadá svojho vlastného, nerozhorčuje sa, nemyslí na zlé“

Láska podľa biblickej definície nehľadá svojho vlastného, nehľadá seba. Hľadá druhého, je nasmerovaná navonok - na iného, na druhého. Keď budeme vychádzať z definície lásky, teda čo je podstatou lásky, je to práve zacielenosť, zameranie na niekoho druhého.

A vyvstáva otázka: Akým spôsobom sa zjavuje láska v Bohu, v Božstve, keď sa hovorí, že Boh je láska? Tam sa nehovorí len, že len tak miluje, lebo On JE láska. Ako môžeme, keď sa pozeráme na Boha, uvidieť nasmerovanie na druhého a kto sa myslí pod tým "druhým"?

Nato, aby existovala láska, aby sme mohli hovoriť o láske, koľko osôb minimálne nato potrebujeme? Minimálne dve. To znamená, že Božstvo vo svojej podstate neznamená individuálnu bytosť. Boh vo svojej podstate nie je jeden, v Božstve sú minimálne dvaja a Sväté písmo nám hovorí o tom, že v Božstve sú traja: Otec, Syn a Duch Svätý. Tvrdenie Svätého písma o tom, že Boh je láska, hovorí o tom, že vo vnútri podstaty samotného Božstva je obsiahnuté nasmerovanie na druhého.

Starodávna láska, to je tá láska, ktorú Boh - Otec pociťuje k svojmu Synovi a Syn k Bohu - Otcovi, Otec k Duchu Svätému a Duch Svätý vo vzťahu k Otcovi, Syn vo vzťahu k Duchu Svätému a Duch Svätý vo vzťahu k Synovi. Starodávna láska, to je láska, ktorá od počiatku existovala u Boha, vo vnútri Jeho podstaty.

Keď si dáme otázku: „Čo vlastne robil Boh pred stvorením sveta? Čo robil Boh predtým, ako začal tvoriť viditeľný svet, predtým, ako začal vytvárať anjelov, predtým, ako začal tvoriť ľudí,

vesmír? Čo Boh robil predtým? Ako ubiehali jeho dni a hodiny? Čo On robil pred stvorením celého vesmíru? V Biblií nájdeme prekrásnu a pozoruhodnú odpoveď.

Ján 17, 21-26: „21 aby všetci jedno boli; ako Ty, Otče, si vo mne a ja som v Tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma Ty poslal. 22 A slávu, ktorú si Ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako my jedno sme. 23 Ja v nich a Ty vo mne, aby boli dokonale jedno, aby svet poznal, že si ma Ty poslal a miloval si ich, ako si mňa miloval.“

V 23. verši nachádzame potvrdenie Ježiša Krista, že kto miloval Syna? Otec. A ďalej sa dozvedáme ešte pozoruhodnejšiu, zaujímavejšiu pravdu:

„24 Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou, kde som ja, a videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred založením sveta. 25 Spravodlivý Otče, svet Ťa nepoznal, ale ja som Ťa poznal, aj títo poznali, že si ma Ty poslal. 26 Oznamil som im Tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a aby som ja bol v nich.“

Sväté písmo nám dáva veľmi zaujímavú odpoveď nato, čo Boh robil predtým, ako začal tvoriť anjelov a ľudí, dáva odpoveď na otázku: „Čo robil Boh predtým, ako začal tvoriť? Čo sa odohrávalo medzi Trojicou predtým, ako prišli na svet prvé objekty lásky?“ On bol v stave lásky. Otec miloval Syna a toto vzájomné pretekanie lásky vo vzťahu medzi Božskými Osobami bolo podstatou a základom ľudskej prirodzenosti. Zaujímavé je to, že slovo, ktoré sa používa v 24. verši, je slovo "svet", ktoré v origináli znamená „kozmos“, to je vesmír. Takže, ešte predtým, ako vznikol vesmír, Boh sa nachádzal v stave lásky. On miloval.

Láska je základom podstaty, prirodzenosti Božstva. Preto, keď Biblia hovorí o tom, že Boh je láska, nepopisuje len vzťah Boha k svojmu stvorenstvu, čo je samozrejme veľmi dôležité. Avšak, dávno predtým, ako sme my prišli na svet, - lebo sme prišli v určitom čase, čiže sme mali východiskový bod, mali sme začiatok - dávno pred týmto časom t.j. predtým, ako bol stvorený svet, sa osobnosti Božstva nachádzali v stave lásky a vylievali lásku navzájom jeden na druhého.

Keď si otvoríme prvé slová Svätého písma v 1. knihe Mojžišovej 1,1, nachádzame tam tieto slová: „Na počiatku Boh stvoril nebo a zem.“ Čo nám tento verš hovorí o podstate Božstva?

Keď sa pozrieme na originál, teda starodávnu hebrejčinu, nachádzame tam túto vetu: „Berešit bara Elohim et hašamaem veet haarec“. Slovo „Elohim“, ktoré sa u nás prekladá ako „Boh“, sa v origináli používa v množnom čísle.

A doslovne Biblia hovorí: Na počiatku stvoril (jednotné číslo) Elohim t.j. Bohovia (množné číslo) nebo i zem. A prvé, čo sa dozvedáme o Bohu, je to, že On nie je jeden, že Ich je niekoľko, že vo vnútri Božstva existujú minimálne dvaja, aby bolo možné použiť množné číslo.

A keď sa začíname ešte hlbšie ponárať do tejto otázky a dávame si také otázky ako, „Možnože slovo Elohim nemá jednotne číslo“. Napríklad v ruštine aj v slovenčine existujú tzv.

pomnožné slová, ktoré majú len množné číslo a myslí sa jeden predmet - napríklad nožnice, okuliare, sánky atď. A možnože platí podobný princíp aj v tejto otázke – vo vzťahu k Bohu, že si myslíme, že je to len jednoducho takáto forma slova.

Sväté písmo používa v origináli slovo „Elohim“ - teda Boh v množnom čísle - viac ako 2600 krát, ale v Biblií sa používa aj forma jednotného čísla „El“, čo znamená Boh. Existuje slovo „Elohim“ a slovo „El“. „Elohim“ je množné číslo a „El“ jednotné číslo. Slovo „El“ sa používa okolo 250 krát. A ešte v origináli je používaná aj forma slova „Elohai“, ktoré je použité 58 krát.

Takže rozlišujeme, že Boh o sebe hovorí buď v jednotnom čísle, keď chce zvýrazniť nejakú jednu osobu z Trojice alebo sa používa množné číslo a to vieme z prvých slov Svätého písma.

5. kniha Mojžišova 6,4 zjavuje jeden vážny fakt, ktorý sa týka Božskej podstaty: *„Počuj, Izraelu, Hospodin, náš Boh, je jeden Hospodin.“*

Pozrite sa pozorne, tu sa hovorí jeden, nie jediný. V origináli sa tu používa slovo „echad“, to slovo znamená „časť určitej jednoty“.

Napríklad, v knihe proroka Ezechiela 37,15-17 čítame: *„15 Potom mi zaznelo slovo Hospodinovo: 16 Ale ty, človeče, vezmi si kus dreva a napíš naň: Júdovi a Izraelcom s ním spojeným. Potom vezmi ďalšie drevo a napíš naň: Drevo Efrajimovo Jozefovi a s ním spojenému celému domu Izraela. 17 Spoj ich jedno s druhým do jedného dreva a budú jedno v tvojej ruke.“*

Pre slovo „jedno“ sa v origináli používa slovo „echad“.

Takisto, keď Sväté Písmo opisuje rodinu, 1. kniha Mojžišova 2,24 hovorí: *„Preto opustí muž svojho otca a svoju mat' a bude ľnúť ku svojej žene, a budú jedno telo.“*

Jedno telo - „echad“. To neznamena, že sa zlievajú spolu a stávajú sa androgénni, podobne ako v gréckej mytológii, kde predstavovali ako muža aj ženu súčasne, v jednom tele. Tu sa hovorí, že ako osoby zostávajú zvlášť, ale sú jednotní, zjednotení.

V starej hebrejčine existuje ešte jedno slovo, ktoré podčiarkuje jednotnosť alebo jednotlivosť t.j. individuálnosť. Je to hebrejské slovo „jachid“. Pozrieme sa, kde sa slovo „jachid“ používa v Písme:

Kniha Sudcov 11,34: *„Potom Jefte prišiel do Micpy k svojmu domu; a hľa, práve mu vyšla jeho dcéra v ústrety s bubnami a tancujúc. Bolo to jeho jediné dieťa; okrem nej nemal ani syna ani dcéru.“*

Tu sa slovo „jachid“ - ktoré sa prekladá napr. v anglickom jazyku ako only, only one, solitary - prekladá ako „jedno, jediný“ v jednotnom čísle, jediný exemplár. Práve slovo „jachid“ sa nikdy v Biblií nepoužíva, keď sa opisuje Boh.

Boh je jedno, ale nie jeden. Sväté písmo od začiatku takýmto spôsobom, - nie jeden krát, ale viac ako 2600 krát – teda používaním iba jedného slova „Elohim“ t.j. Bohovia v množnom čísle nám hovorí o tom, že Oni sú viacerí. A vo vnútri tejto „trojjedinosti“ vládne láska - nasmerovanie na druhého, vylievanie sa a oddávanie sa jeden druhému navzájom. A táto pozoruhodná, dokonalá, bezhraničná láska - to je starodávna láska vo vesmíre. Taký je náš Hospodin. On bol taký ešte predtým, ako sme sa objavili.

Sväté písmo nám dáva možnosť trochu nazrieť napríklad do vzájomných vzťahov medzi Otcom a Synom.

Zachariáš 13,6-7: „6 Keď sa ho niekto opýta: Aké to máš rany na prsiach? odpovie: Tie som utŕžil v dome svojich priateľov.“

O kom sa tu hovorí? Kto sa tu opisuje? Ježiš Kristus. Ten, na ktorého rukách zostali rany, pretože jeho vlastné deti Ho neprijali a ukrižovali Ho. A ďalší verš:

„7 Prebud' sa, meč, proti môjmu pastierovi a proti mužovi mne blízkeho - znie výrok Hospodina mocností. Biť budem pastiera a rozpráchnu sa ovce...“

Pamätáte sa na tie slová, ktoré sa vzťahujú na Ježiša Krista? Pán Ježiš používa tieto slová a hovorí: „je predpovedané, všetci ma necháte“. Tak sa to aj stalo, pretože učeníci sa rozutekali, keď Ježiša zajali.

Ale tu je veľmi dôležité pozrieť sa nato, ako Boh – Otec, keď hovorí o svojom Synovi, ako Ho volá. Obráťme pozornosť na siedmy verš:

„Prebud' sa, meč, proti môjmu pastierovi“ Kto je pastier? Je to Ježiš Kristus.

„a proti mužovi mne blízkeho - znie výrok Hospodina mocností“.

Ako volá Boh Otec, Boh Jehova svojho Syna? „Muž mne blízky“, blížny. A keď my pozeráme na iné preklady, napríklad NIV (New International Version) – t.j. Nový medzinárodný preklad hovorí „the men who is close to me“ to znamená doslovne: „osobnosť alebo človek, ktorý mi je blízky“. Ešte jeden preklad NSV hovorí „the men who is my friend“ teda, to je „ten, kto je môj priateľ, môj druh“.

Sväté písmo nie raz v Starom zákone – hoci veľa ľudí si myslí, že v starom zákone nie je o trojjedinosti Božstva všetko tak jasne napísané - hovorí, ako sa osobnosti trojjediného Božstva medzi sebou rozprávajú, komunikujú spolu: ako Otec hovorí k Synovi, ako Syn hovorí k Otcovi. A samozrejme, že sa to naplno prejavuje v Novom zákone.

Ale je veľmi dôležité, aby sme uvideli, že podstata a základ vzájomných vzťahov medzi troma Božskými osobnosťami je láska. A On - ktorý je láska, ktorý sa kochá v tejto svojej láske jedného k druhému, ktorá nie je pozmenená, pokazená, pokrivená - sa na základe svojej veľkej lásky rozhodol rozšíriť tento okruh. Boh sa nechcel len sám kochať v tejto radosti, nechcel mať len sám pôžitok v tomto šťastí, v poznaní toho, že si milovaný a vo všetkých

týchto citoch, ktoré kulminujú až do extázy. Extáza je práve to slovo, ktoré popisuje vzájomný vzťah medzi človekom a Bohom.

Boh chcel, aby aj iní toto poznali a cítili, chcel, aby žili touto plnosťou života a preto sa rozhodol, že bude tvoriť. Stvoril anjelov, stvoril Synov Božích, stvoril nám podobné ľudské bytosti a nakoniec, ako vieme, stvoril na našej zemi Adama a Evu. Adam a Eva vznikli ako výsledok lásky, iba preto lebo láska sama seba vylieva, oddáva sa, rozširuje sa a Boh mal pranie rozšíriť tento kruh, aby do tohto kruhu vošli aj druhí, aby sa tešili, radovali a aby tiež žili touto plnosťou života.

Teraz sa skúsme pozrieť na to, čo pre Boha znamenalo prijať rozhodnutie stvoriť nás, čo to znamenalo pre neho samotného.

Pozývam vás otvoriť 1. list Petra 1,18-20: *„18 Ved' viete, že zo svojho márneho počínania, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľnými vecami, striebrom alebo zlatom, 19 ale drahou krvou nevinného a nepoškvrneného Baránka, Krista, 20 ktorý bol síce vopred poznaný už pred stvorením sveta, ale v posledných časoch zjavený vám“.*

Sväté písmo hovorí o tom, že už kedy Ježiš Kristus bol zabitý Baránok? Ešte predtým, ako bol stvorený svet, On už bol predurčený Baránok.

Zjavenie 13,8: *„A budú sa jej klaňať všetci, ktorí bývajú na zemi, ktorých mená nie sú napísané v knihe života Baránka, zabitého od založenia sveta.“*

Tu sa dozvedáme o tom, že Boží plán spasenia, Boží plán vyslobodenia v osobe Syna Božieho Ježiša Krista, keď sa stal Baránkom Božím a vzal seba za hriechy celého sveta – už kedy sa ukázal tento Boží plán? Povedzte. Ešte pred stvorením sveta a ešte predtým, ako sa ukázala naša zem, ešte predtým, ako sa na zemi objavili prví ľudia a ešte dlho predtým, ako ľudia vôbec zhrešili, ešte predtým, ako hriech prišiel do vesmíru, predtým, ako prišiel hriech na našu zem, už bol zabitý Baránok, už existoval tento Boží plán záchrany.

Porozmýšľame, čo to znamenalo pre Boha, keď hovoríme o rozhodnutí stvoriť nás. Predtým, ako nás stvoril, Boh už vedel, že keď nás stvorí, bude zabitý Baránok. Predtým, ako nás stvoril, Boh už vedel, čo Ho to bude stáť. Sväté písmo o tom hovorí ešte viac.

2. list Timoteovi 1,9: *„On nás spasil a povolal svätým povolaním, nie pre naše skutky, ale podľa svojho rozhodnutia a milosti, ktorú sme dostali v Kristovi Ježišovi pred večnými vekmi.“*

Kto to zistil, kedy nám bola daná? Pred večnými vekmi. Ešte raz. Milosť nám bola prejavovaná a daná vo vesmíre – nie v 1. storočí nášho letopočtu, ale kedy? Prečítam ešte raz: *„On nás spasil a povolal nás povolaním svätým povolaním, nie pre naše skutky, ale podľa svojho rozhodnutia a milosti, ktorú sme dostali v Kristovi Ježišovi pred večnými vekmi.“*

Ešte predtým, ako začal vôbec existovať čas. A kedy začal existovať čas? Vtedy, keď vznikla prvá stvorená bytosť. Pretože kategória času má zmysel len vtedy, keď existuje nejaký

východiskový bod. Pred vznikom prvej stvorenej bytosti čas neexistoval, pretože Boh je bez začiatku aj bez konca, On je nekonečný a preto On je nad časom.

Predtým, ako začal existovať čas, pred večnými vekmi - ako hovorí Sväté Písmo - Boh už prejavoval svoju milosť, On už prejavoval svoju záchranu (spasenie), On už prejavoval svoju lásku. Takže, Sväté písmo nám hovorí v 2. Liste Timoteovi 1,9 o termíne „pred večnými vekmi“. Boh už vtedy zjavil svoju milosť, už vtedy ukázal svoje spasenie, už vtedy nám ukázal svoju lásku. „Podľa svojho rozhodnutia“ - bolo to Jeho rozhodnutie, pretože On je láska, pretože On nás miloval ešte predtým, ako nás stvoril a súhlasil s tým, že dá Svoj život nato, aby sme boli spasení.

2. list Timoteovi 1,10 hovorí o milosti, ktorá je nám daná v Ježišovi Kristovi pred večnými vekmi: *„No známou sa stala až teraz, keď sa zjavil náš Spasiteľ Ježiš Kristus. On zničil smrť a zjavil život a nesmrteľnosť evanjeliom“*

Pozrime si ešte jeden úryvok - list Títovi 1,1-2: *„1 Pavel, služobník Boží a apoštol Ježiša Krista podľa viery vyvolených Božích a podľa poznávania zbožnej pravdy 2 na základe nádeje večného života, ktorú pravdivý Boh zaslúbil pred večnými vekmi“*

Tu sa hovorí o tom, že Boh sľúbil, že On garantuje večný život. Kedy? Ešte pred stvorením času. Povedzte, komu On sľúbil tento večný život? Vieme vo vzťahu ku komu, vo vzťahu k nám. Možno sa tu hovorí o nás. My to vieme. Ale nato, aby ste mohli niekomu niečo sľúbiť, tak zase musia byť minimálne dvaja. Sľub sa vždy dáva niekomu. Ešte predtým, ako nás Boh stvoril, Boh skrze svoju lásku nám ponúkol plán záchranu, On sa ponúkol stať sa Božím Baránkom Božím. Syn Boží dal seba za hriechy tohto sveta ešte predtým, ako sme boli stvorení.

A teraz otázka pre vás: Predstavte si, že ste mladomanželia a rozhodujete sa, či budete mať dieťa a prostredníctvom rodinnej rady, cez modlitby hľadáte pre seba Božiu vôľu - budeme mať ešte jedno dieťa alebo nie? Bude to Božia vôľa alebo nie? A vy viete, že potom, ako sa počne nový život potom v bruchu ženy a prejde 9 mesiacov - občas to nie sú ľahké mesiace - a keď matka prejde cez bolesti pôrodu a potom cez nespočetné množstvo nocí bez spánku, kým dieťa vyrastie, dostane vzdelanie a dosiahne vek 25 rokov. On a vy určite dopredu viete o tom, že On vás zabije.

Otázka pre vás: Odhodláte sa vôbec k tomu, aby sa to dieťa narodilo? Vytvoríte vôbec to dieťa, hrubo povedané, urobíte ho vôbec - s vedomím, že stvoríte vraha pre seba samého? Keď sa snažíme pochopiť, aká je veľkosť Božej lásky, vždy ju musíme s niečím porovnať, porovnať s nejakou našou skúsenosťou, bez toho nemôžeme nič pochopiť.

Tak pracuje naša logika: spoznáваме nepoznané len cez niečo, čo už poznáme. A preto prosím vás, predstavte si seba na tomto mieste. Takže, chceli by ste vytvoriť nový život alebo nie? Toto nie je ľahká otázka. Ale je to presne tá otázka, ktorá vznikla medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým vtedy, keď vystala otázka o stvorení človeka.

A vtedy, keď začíname prenikať do tajomstva hĺbky Božej lásky, keď začíname chápať, čo to pre Neho znamenalo, - ešte predtým, ako prišiel na zem a narodil sa v nižšej spoločenskej triede a prešiel cez tento život, keď Ho neprijmú a v konečnom dôsledku dať seba ako obeť, byť človekom, ktorému sa smejú, ktorého zavrhnú, - ešte veľmi dávno pred týmto všetkým, čo Ho to stálo, čo musel urobiť pre to, aby sme vôbec vznikli.

Postupne a pomaličky začíname prichádzať nato, aká je silná a aká je veľká Božia láska. A keďže Boh prijal rozhodnutie o našom stvorení, Boh si sám sebe podpísal smrteľný rozsudok. Prijatím rozhodnutia stvoriť nás, poslal sám seba na popravisko, na kríž, na Golgotu. Takáto je Jeho veľká láska k nám. Vznikli sme vďaka Božej láske k nám, my sme následkom Božej lásky, akt stvorenia je akt lásky. Láska je život, náš život je následok Božej lásky.

Keď nás Boh stvoril, prečo nás tiež stvoril? Pre lásku. On nás stvoril nielen vďaka láske, pretože nás miloval, ale On nás stvoril, pretože On je láska. On nás stvoril nato, aby sme taktiež vedeli milovať a boli milovaní. Stvoril nás stvoril nato, ako som už skôr povedal, aby rozšíril svoj okruh lásky, aby sme takisto mohli žiť v šťastí, životom lásky a spokojnosti, a s vedomím toho najdôležitejšieho, čo je v živote človeka - že si milovaný, teba tiež milujú a ty môžeš milovať.

Keď Sväté písmo opisuje, ako sme vlastne vznikli, v 1. knihe Mojžišovej 1,26 sa píše: „*Potom riekol Boh: Učiňme človeka na svoj obraz, podľa našej podoby, ...*“

Tu sa znova používa Božie meno „Elohim“ v množnom čísle a ešte sa tu dopĺňa prídavné meno „našej“ podoby, a dokonca sa tu pridáva aj sloveso v množnom čísle „učiňme“. Vidíme, ako Boh, vo vnútri ktorého tá láska prekypuje, ktorý je láska, ktorý nás tvorí, ako nás stvoril? Na svoj obraz, jeho podoby. A pretože Pán Boh je láska, On nás stvoril takých istých, stvoril nás schopných na lásku, stvoril nás ako schopných milovať a schopných prijať Jeho lásku. Boli sme boli stvorení Bohom pre lásku.

Veľmi často, keď nám dávajú otázky: „Aký je cieľ stvorenia človeka? Načo sme vôbec boli stvorení? Keby nebolo pádu do hriechu, tak by nebolo treba teraz bojovať so zlom a vrátiť sa do strateného raja, takže čo by sme potom robili, v čom by potom bol zmysel našej existencie, keby nebol boj medzi dobrom a zlom. Načo by sme potom existovali?“

Biblická odpoveď je takáto: „Boh nás stvoril pre lásku“ a Sväté písmo hovorí o tom, že v Božej láske nie sú hranice, nikdy nenastane taký moment, keď vo zväzku dvoch alebo troch milujúcich srdc nastane hranica, limit a oni povedia: „my už nemáme lásku, už sme všetku hĺbku lásky vyčerpali.“ Láska je, podľa definície, nekonečná – rovnako ako je nekonečný Boh. Boh nás stvoril pre vzťah so Sebou a jeden s druhým navzájom. Boh nás projektoval pre lásku. A preto každý človek na tomto svete žije s túžbou po láske.

Psychológovia hovoria, že to je najdôležitejšia potreba človeka. Aká? Byť milovaný, byť chcený, cítiť, že si niekomu potrebný, že ťa niekto chce, uvedomovať si svoju hodnotu. To je

najdôležitejšia potreba človeka - byť milovaný a milovať. A toto nie je náhoda, pretože Boh je láska, starodávna láska vo vesmíre a On nás tvoril takých istých.

V každom človeku žije túžba po niečom lepšom, človek žije neuspokojeným životom na zemi, kde je všetko pokrivené hriechom, kde je všetko otočené naopak, kde sú pojmy vymenené. V knihe amerického autora Lewisa „Jednoduché kresťanstvo“ – Clive Lewis je veľmi známy kresťanský profesor, ktorý učí v Anglicku na jednej vysokej škole – vo svojej knihe na strane 136 - 137 píše, že nič živé sa nerodí na zem s takými prániami, ktoré sa nedajú uspokojiť.

Ešte raz zopakujem: nič živé sa nerodí na zem s takými prániami, ktoré by nebolo možné naplniť. Dieťa pociťuje hlad a my máme jedlo, aby sme jeho hlad uspokojili. Káčatko chce plávať, má nato vodu. Ľudia pociťujú príťažlivosť k opačnému pohlaviu, na to existuje pohlavná intímnosť, dôvernosť. Ak však nachádzam v sebe takú túžbu, ktorú nič vo svete nevie uspokojiť, je to pravdepodobne vyjadrením toho, že som bol stvorený pre iný svet. Akokoľvek sa by človek snažil nájsť pravú lásku, tak ju na tejto zemi nevie nájsť, pretože bol stvorený pre niečo oveľa väčšie, - bol stvorený pre lásku k Bohu, pre Božiu lásku. Augustín, veľmi známy cirkevný spisovateľ, povedal: „Ty si nás stvoril pre seba, ó Bože, a srdcia naše sa neukľudnia, kým nenájdu pokoj v Tebe.“

Pretože sme boli stvorení pre lásku, nájdeme plnosť a šťastie len vtedy, keď spoznáme Božiu lásku a keď si zamilujeme Jeho, keď odpovieme kladne na Jeho lásku, keď Mu odpovieme svojou láskou. Preto Ježiš Kristus po celý čas, keď bol na zemi, demonštroval túto lásku - odpúšťal, uzdravoval, kriesil, - ukazujúc tým, aký je skutočný Boh. Skutočne sa modlil, aby ľudia na zemi poznali túto lásku. V evanjeliu Jána v 17. kapitole hovorí Ježiš takzvanú Veľkňazskú modlitbu a my tu čítame slová, ku ktorým sme sa už obracali.

Ján 17,21-26: „21 aby všetci jedno boli; ako Ty, Otče, si vo mne a ja som v Tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma Ty poslal. 22 A slávu, ktorú si Ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako my jedno sme. 23 Ja v nich a Ty vo mne, aby boli dokonale jedno, aby svet poznal, že si ma Ty poslal a miloval si ich, ako si mňa miloval. 24 Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou, kde som ja, a videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred založením sveta. 25 Spravodlivý Otče, svet Ťa nepoznal, ale ja som Ťa poznal, aj títo poznali, že si ma Ty poslal. 26 Oznámil som im Tvoje meno, a ešte oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a aby som ja bol v nich.“

V tomto úryvku vám najskôr ponúkam, aby sme si prečítali 23. verš: „23 Ja v nich a Ty vo mne, aby boli dokonale jedno, aby svet poznal, že si ma Ty poslal a miloval si ich, ako si mňa miloval.“

Tá láska, ktorú pociťovali Otec, Syn a Duch Svätý ešte pred stvorením sveta, je dostupná nám všetkým, pretože Boh nás takisto miluje. A Ježiš sa modlí: „... aby svet poznal, že si ma Ty poslal a miloval si ich, ako si mňa miloval. 24 Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou, kde som ja, a videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred založením sveta.“

Ježiš tu hovorí: „chcem, aby sa vrátili do tohto kruhu lásky, chcem, aby videli túto slávu, túto radosť, toto šťastie a aby pochopili hĺbku tejto Božej lásky, aby pochopili túto obetavú podstatu lásky a aby pochopili jej vše objímajúci rozmer, aby videli moju slávu a aby tam boli so mnou a aby videli, že ty si ma miloval ešte predtým, ako si stvoril svet a ja som im zjavil tvoje meno a nech láska, ktorou si ma Ty miloval, bude v nich a ja budem v nich, nech poznajú, že ty ich miluješ, ako si miloval mňa.“ Toto je Božie želanie.

Toto je najdôležitejšia správa, ktorú chce Ježiš doniesť všetkým obyvateľom zeme. Tým, ktorí tu žijú a - ako sme si už objasnili včera - pozerajú sa do očí smrti. Tým, ktorí sú odsúdení na smrť. Tým, ktorí sa k tomuto faktoru stavajú rozlične - buď ho ignorujú, boja sa, sú plní hrôzy, prípadne si smrť nevšímajú alebo sú podobní tretej kategórii ľudí - o ktorej sme včera hovorili - ktorí sa ako pozerajú na fakt smrti? Kludne a s nádejou, pretože poznajú Boha, pretože poznali, aký On je, spoznali Jeho lásku, vedia o pláne spasenia, záchrany.

Nato, aby sme pochopili, čo je to skúsenosť spasenia, potrebujeme vedieť, čo je to plán spasenia (záchrany). Plán spasenia, ako sme si dneska ujasnili, je vyjadrením Božej lásky, ktorý bol stvorený ešte predtým, ako bol stvorený svet. Taká je veľkosť Božej lásky. Hospodin chce, aby sa celý svet o tom dozvedel, ako silno ich miluje.

A On, podobne ako dal kedysi otázku apoštolovi Petrovi, o čom sa hovorí v evanjeliu Jána v 21. kapitole, dnes dáva tú otázku osobitne každému z vás.

Ján 21,15-17: „15 Keď si zajedli, riekol Ježiš Šimonovi Petrovi: Šimon, syn Jonášov, miluješ ma väčšmi ako títo? Odpovedal Mu: Áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem. Riekol mu (Ježiš): Pas mojich baránkov!

Ježiš sa pýta „viac ako títo“ a pamätáte sa prečo? Lebo Peter predtým hovoril: „Aj keď Ťa všetci zavrhnú, tak ja Ťa nikdy nezavrhnem. A Ježiš sa pýta: Miluješ ma väčšmi ako oni? A Peter odpovedá: Áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem.“ Už nehovorí „viac ako oni“, on už chápe, že je to jeho osobná odozva na Božiu lásku.

A keď počujete hlas Božej lásky, prosím vás, nepozerajte sa na iných ľudí. Nedávajte otázku: ako odpovedá na Božiu lásku ten, čo vedľa mňa sedí - či odpovie a postaví sa na výzvu na pokánie - nepozerajte sa na okolo sediacich, nepozerajte sa a neporovnávajú, či viac alebo menej milujú, pretože táto otázka je namierená priamo na vás: „Miluješ ma?“

16 Po druhý raz spýtal sa ho zase: Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? A on Mu odpovedal: Áno, Pane, Ty vieš, že Ťa milujem. 17 Aj po tretí raz sa ho spýtal: Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? Peter sa zarmútil, že sa ho po tretí raz spýtal: Či ma miluješ? a odpovedal Mu: Pane, Ty vieš všetko; Ty vieš, že Ťa milujem.“

Ježišovi sa to veľmi chce počuť z úst každého ním stvoreného človeka. On chce, aby každé jeho dieťa na zemi mohlo povedať: „Áno Bože. Milujem Ťa. Spoznal som, aká je Tvoja láska, chcem poznať Tvoju lásku ešte viac, prichádzam po krôčikoch k poznaniu Tvojej lásky,

milujem Ťa a čím viac sa dozvedám o Tvojej láske a o tom, čo Ťa stál samotný fakt môjho vzniku na zemi, tým viac sa zväčšuje, rozdúchava oheň lásky vo mne.“

A ak ste už niekedy v minulosti povedali Bohu: „Milujem Ťa“, Sväté písmo nám hovorí, že Boh to chce počuť nielen raz. On sa ešte raz pýta: „Miluješ ma?“ A ešte raz sa pýta: „Miluješ ma?“ Bohu je to príjemné rovnako, ako každému z vás, ktorí ste rodičia, je príjemné, keď počas nejakej dôležitej práce, ktorú máte, pribehne dieťa k vám a povie: „mám ťa rád, milujem ťa“ a bozkáva vás, objíma vás. To sú najšťastnejšie momenty v procese výchovy detí. A náš Boh, Náš Otec, Ježiš Kristus, Náš Brat a Duch Svätý, Náš Utešiteľ - obracajú sa dnes s výzvou ku každému z vás osobne: „Miluješ ma?“ „Miluješ ma?“

Ježiš čaká. Ježiš dal túto otázku nie na prázdnom mieste. Kedy túto otázku položil? Už po svojej smrti a potom, ako vstal z mŕtvych. Dal túto otázku Petrovi, ktorý už vedel o Božej láske.

Aj dnes som, ako som len mohol, začal pootvárať dvere Božej lásky nato, aby ste pochopili, čo je to skutočná láska. Budeme ďalej pokračovať v štúdiu tejto hlbokej témy každý večer počas nasledujúcich osem večerov.

Ale vy, keď už viete, ako sa Baránok obetoval za vás, čo mu odpoviete? Čo mu odpoviete na otázku: „Miluješ ma?“ Teraz chcem ponúknuť každému z vás - na začiatok najsmelším z vás a potom všetkým, ktorý chcú - možnosť povedať o svojej láske Bohu, možnosť vyjadriť vaše city k Bohu nahlas.

To, čo sme čítali, že sa dialo s Petrom, dialo sa v prítomnosti aj iných apoštolov a preto to počuli všetci a je to možné - ako sa dozvieme neskôr - a potrebné robiť to nahlas a pred všetkými. Znamená to znamená potvrdiť, spečatiť tento fakt pre seba samého vo svojej duchovnej skúsenosti, vo svojom duchovnom vedomí - ten fakt, že milujete Boha.

Takže: „Miluješ ma?“ Aká je vaša odpoveď?

Preložené so súhlasom Vitalija Olijnika.